

Předaly se čtverce, rozdaly dárky - každý dostal něco a z vděčnosti nám všem družina zazpívala, zahrála scénku kterou si cvičila od schůzky a pak se už jen blblo - že. V neděli se nám ani nechtělo domů, ale nakonec nás překecali. Ono vlastně hned druhý den je na co se těšit - vybalování dárků jsme si nacvičili, načase ověřit to na ostro. Doufám že jste pod tím svým stromečkem doma našli co jste si přáli a že jste si Vánoční svátky plně vychutnali. Závěrem ještě velký dík kuchařům z řad Hrdobců co se nezalekli velkých porcí a uvařili nám vynikající jídla, kterých si na akcích moc neužijeme. Díky! -PA-

Výšlap s rodiči - 27.12. 2012

Ve čtvrtek po vánocích jsme se rozhodli uspořádat akci pro děti a rodiče - výšlap na Gírovou. Byla to taková malá procházka po náročných svátčích plných jídla a hodování. Cesta vlakem sice trvala docela dlouho, ale povídalo se, svačilo, takže nám to uteklo docela rychle. V Mostech u Jablunkova se k nám přidal Martin s ma-lou Maňenkou a rodinka Buchalová, která se vracela ze Slovenska. Když jsme byli všichni, tak jsme vyrazili.

Povrch byl rozmočený a blátivý, ale čím jsme byli výš, tak mokré zmrzlé bláto nahradil sníh. Po cestě se nechvíli od nás odpoutali někteří rodičové, aby v místní přírodě našli schovanou kešku. Po zdolání cíle naší trasy jsme si dali čaj a teplou česnekovou polévku a přemýšleli, co podnikneme dál. Zabalili jsme si věci a šli ven na hřiště, kde jsme si zahráli hru na honěnou tzv. „uličky“. Pak jsme se vydali procházkou na zasněženou jeskyni. A poté rovnou zpět

stejnou cestou na nádraží. Někteří si udělali ještě zastávku v Motolu, kde si dali něco dobrého. Rychle zaplatit a honem na vlak, který už na nás čekal. Procházka to byla úžasná, počasí si s námi hrálo, chvilku pršelo, chvilku byla hustá mlha a pak velká chumelenice, ale i sluníčko se na nás lehce usmálo. No a po pohádce zase zpátky do reality šedivé Ostravy. -JEŠ-

Bodování jednotlivců - listopad/prosinec 2012:

1. Čekro	497 b.	16. Fridolín	207 b.
2. ulie	486 b.	17. Šmudla	196 b.
3. Brusinka	406 b.	18. Lukáš K.	181 b. přísp.
4. Žuzík	405 b.	19. Štěpán M.	172 b.
5. Kari	397 b.	20. Adéla G.	148 b.
6. Citronka	345 b.	21. Tomáš W.	117 b.
7. Brumla	314 b.	22. Míša S.	110 b.
8. Vendy	294 b.	23. Bomba	106 b.
9. Pulec	290 b.	24. Obočí	105 b. přísp.
10. Eliška K.	282 b.	25. Jirka V.	99 b.
11. Dortík	281 b.	26. Krtek	75 b.
12. Kalcit	271 b.	27. Tomáš K.	74 b.
13. Honza K.	259 b.	28. Vojta K.	71 b. (*)
14. Martin D.	218 b.	29. Torpédo	42 b. (*) přísp.
14. Tom M.	218 b.	30. Dominik S.	25 b. (*)
15. Čičin	217 b.	31. Ondřej S.	19 b. (*)

Bodování družin 11/12 2012

1. BOBŘI	266 b.	(Brusinka)
2. VLČI	192 b.	(Čekro)
3. DRACI	182 b.	(Kari)

Akce leden – únor 2013

12.1.	Zimní sraz na Ostravici
18.-20.1.	Bystřice Ochozy
26.1.	Uzlařská regata
6.-10.2.	Lyžařský tábor
15.-17.2.	Hájenska Kopřivnice
1.-3.3.	Skautská základna Bolatice
9.3.	Countrybál

Černá tečka (*) znamená neúčast buď na výpravách, na schůzkách nebo na obojí.
Tři černé tečky znamenají vyloučení z oddílu.

Přátelé - kamarádi

Tak, Vánoce jakožto svátky klidu a radosti jsou za námi, věřím, že jste si je pěkně užili, potěšili jste se dárkami, do sytosti jste se namlsali vánočního cukroví a příchod nového roku jste přivítali pěkně vesele s úsměvem na rtech. Do nového roku si přejme hlavně pevné zdraví, mnoho sil a úspěchů, ať už v rodinném nebo oddílovém životě. Co nás čeká a nemine: V únoru máme před sebou lyžařský tábor. V březnu pro přátele oddílu Country bál. V červenci letní tábor a Chorvatsko. V srpnu putovní tábor a poslední víkend bourání tábora. A jelikož se nám školní rok přehoupnul do druhé půli, tak připomínám: noste členské příspěvky a stále platí pravidlo, že pro možnost jet na letní tábor je nutné mít účast alespoň na polovině oddílových víkendových akcí. Vážení rodiče, sledujte prosím webové stránky oddílu. Všechny aktuality najdete právě tam.

-Mart'an-

Mafie vs. Policie - 10.-11. 11. 2012

A bylo to tady - ten den, na který mnoho z nás čekalo. Bylo to čekání na mafiány a skryté policajty. V sobotu jsme se sice mačkali v klubovně, ale přežili jsme to a mohli jsme naběhnout na hru, kterou nám jako každý rok přichystali naši vedoucí společně s vedoucími K2 a 48. Po vyloučení pravidel jsme se rozdělili do našich band různých barev. Dostali jsme obálky a hra mohla začít. S vytrvalostí v běhu a šikovností různých manévrů a vycitávek nakonec vyhráli ti nejlepší. Policajti holt neměli proti bandám šanci, ale dravost všech band byla šokující. Po odvedení dobré práce byla zasloužená odměna což byly párky s kečupem nebo hořčicí. A jako každý rok nesměl chybět i výběr večerní aktivity - promítání filmu. Ráno se uklidila klubovna a udělalo vyhodnocení včerejší hry. Pak už jen popadnout věci a hurá domů. Těším se opět na příští rok...

Kusalíno - 23.-25. 11. 2012

Tož jsme si vyjeli na Moravu, jsem rád, že pozdní sraz neodradil zájemce a sešla se vpravdě elita oddílu. Cesta rychlíkem uběhla jako nic, půlhod'ka ve stojícím vlaku v Hranicích nám pak dopřála čas na to, abychom rozdýchali tu závratnou rychlost prvního přesunu. Cestu autobusem ze Vsetína jsme pak za zvuku jazzu

z šoférova autorádia ani nevnímali. O to horší pak bylo probuzení ve tmě pod nejmenovaným kopčiskem kolem kterého už kolují skoro legendy. Naštěstí chatka byla už vytopena Mart'anem, tak jsme po příchodu jen vlezli do spacáků a čekali, co si vedoucí vymyslí. Nezklamali - hned ráno jeden roztráskal vědro ze studny - ono nám to ale ani tak moc nevadilo, vody ve studni stejně moc nebylo. A tak jsme byli osvobozeni od té nudné Kusalínovské povinnosti tahání věder vody a mohli jsme se plně věnovat hrám. V podstatě 98% programu si nachystala Segra, její Pastva Oveček byla - i díky velmi, věéééelmi věrohodným doplňkům na herní ploše - opravdu zážitkem, stejně jako

Terčovaná ve večerním šeru, ta pak byla už docela úlet. Nicméně naše spokojenost roste úměrně s tloušťkou vrstvy bahna na našich svrčcích, takže to bylo fakt suprové. V chatě jsme pak oškrábali věci a po kratší pauze se hned vrhli do dalších programů - například jsme konečně odpověděli na otázku trápící spoustu generací - kdo je ve veslování lepší, Oxford nebo Cambridge? Výsledek si sice už nepamatuju, ale závod to byl nad očekávání dramatický. Večerka byla trochu pozdějč, a tak jsme v neděli vyspávali co to šlo, a že to teda šlo. Následoval ten zbyvajících 2% program připravený někým jiným než Segrou - lapli jsme sekry, pily a špalky a vrhli jsme se do toho až třísky lítaly. Následoval úklid a oběd. Cestu zpět jsme ani nepostřehli - nenadáli jsme se a byli všichni doma. Škoda že nebylo lepší počasí, to však ovlivnit nemůžeme, tak proč se tím trápit. I tak si myslím, že to byla opravdu dobrá akce. A ještě závěrem bych rád poděkoval Agentovi za první obětavou donášku vody až do naší chaty ze salaše za kopcem. -PA-

PEVNOST BVÚ - 30.11.-2.12. 2012

Máme pátek a je naplánovaná další výprava. Tentokrát se jelo do Fulneku, kde mají základnu TOM BVÚ. Takže jsme se ocitli na nádraží ve Fulneku. Měli jsme s sebou velké batohy, ale hned na nádraží nás čekalo překvapení. Na parkovišti stálo známé auto s naším oddílovým vozíkem a s člověkem. Ten člověk byl Tetka. Batohy se naskládaly do vozíku, ale nejprve jsme museli vytáhnout baterky, abychom viděli na cestu. Vydali jsme se tedy směr: chatka do Vrchů. Hned nám bylo řečeno, že nejedeme tou frekventovanou cestou, ale úplně jinou. Byla to stará zpevněná cesta, kde nejezdila žádná auta a byli jsme tam jenom my, cesta a možná někde vystrašená zvířata. Šlo se dlouho, ale stejně tak dlouho jako po té staré (jsme přece turistický oddíl). Po dlouhé cestě jsme na vrcholku kopce uviděli tu známou chatu. Šláplo se do toho, protože cíl byl viděn. To se šlape pak jinak, když člověk vidí cíl. Z vozíku se vytáhly batůžky a šli jsme do vytopené

chaty. Po nějaké té době jsme se ubytovali, převlékli a protože někteří byli vyhládlí, tak se i povečeřelo. Zbýl ještě nějaký ten čas do večerky. Vyplnil se tím, že jsme využili ping-pongový stůl v horním patře. Ten kdo neměl pátku, měl smůlu. Čas rychle uběhl a nastala příprava na večerku (mytí zubů). Převléklo se do spacáku a zalezli jsme do spacáků.

Je tu sobota, která jako vždy začíná rychlým probuzením, protože se musíme bleskově převlíknout na ven. Venku proběhla ne moc slavná a hlavně nedobrovolná rozcvička. Po rozcvičce následuje známý kolotoč (hygiena, úklid, snídání). Po snídání jsme šli ven, kde bylo teplo a sem tam dokonce vykouklo sluníčko. Venku probíhaly hry jako je: Vstup do kruhu a vydrž tam, Hututu, Kapitánská vybíjená. To nám vydrželo až do oběda, kde jsme všichni vypadali (a taky byli) jako prasátka, špinavé oblečení a bůhví co ještě.

O prázdné žaludky se nám starala firma TeSteMi a.s., byla to profesionální firma s profesionálními kuchaři. Proto nebylo divu, že zbyly prázdné hrnce. Všichni se oblízovali ještě v odpoledním klidu. Klid trvá vždy hodinu, abychom ten dobrý oběd vytrávili a nebylo nám špatně od žaludku. Klid je prostě klid.

Po odpoledním klidu jsme se ještě šli znovu ušpinit ven, kde se hrála hra šátkovaná. Pája mezitím nachystal hru v lese, ale to už se pomalinku stmívalo. No už je zima a brzo se stmívá. Po Pájově hře jsme už definitivně zapadli do chaty. Tam probíhala výroba bambulek, jmenovek a také smaltování. Všem se tato výroba moc vydařila a byli se svými výrobky moc spokojeni. I když výroba trvala dost dlouho, stihli jsme mezitím také

povečeřet. Když už měli všichni udělané výrobky, zbyl také čas na stolní hry a povídání. Čas uběhl jako voda a už se pískala příprava na večerku.

Objevila se neděle. V neděli není moc času na hry a proto jsme na to vstoupili hned po snídání. Hned poté následoval další známý kolotoč (balení, úklid, oběd, dobalení, vytírání). Muselo se jít teda ven, kde oproti včerejšku byla dost zima. Teď už bylo poznat, že je tu prosinec, protože byla kosa, zuby drkotaly. Naložili jsme tedy batohy do vozíku a vyrazili na nádraží, cestou nám fučelo a sněžilo. Ve Fulneku jsme nastoupili na vlak, přestoupili jsme pak v Suchdole. Ještě pořád jsme ale neměli naše batohy - Tetka je sice měl přivést do Fulneku, na nádraží, ale nějak to nestihl, tak musel až na Svinov, kde nás potom také čekal. Šli jsme na lokálku, směr Kotas, kde na nás čekali naši nedočkaví rodiče. -AG-

Kopřivnický Mikuláš - 7.-9.12. 2012

U téhle akce mě mrzí dvě věci - že se nás sešlo jen 5 dětí a že se tím pádem nemohlo jet na předem zmluvenou Polanu. No škoda přeškoda. Bylo třeba improvizovat na každém kroku, ale nakonec se z toho všeho vyloupla zajímavá a pohodová akce. Ale pěkně popořádku. Předem ohlášený náročný výstup se tedy nekonal, místo toho nás čekal takový jemný kopeček posypaný příjemným sněhem na kterém to sice trochu klouzalo, ale dalo se to přežít. K hájence jsme došli kolem osmé, nasekalo se cosi dříví, zatopilo se a nachystalo spaní - to se hned hodilo, takřka všichni usli jako špalci. Ráno malá rozcvička, po které jsme zjistili, že se řady vedoucích rozrostly a že jich je více než dětí - nastaly zlé časy, nebylo kam se před nimi schovat, byli všude. Před den se zahrálo pár her v chatě, Bang, Citadela a nějaké menší mezihry, což nám i vyhovovalo protože venku šla teplota hluboko pod bod mrazu. Ale aby jste si nemysleli že jsme nějakí žabaři - při schovce jsme taky někteří solidně vymrzli. Naštěstí večer nás navštívil Mikuláš s andělem i čertem, a hlavně díky pekelníkovi jsme se zase pořádně ohřáli. Nakonec každý dostal co si zasloužil a šlo se spát. Neděle už byla jen ve znamení úklidu a odchodu domů. Byla to prostě taková klidná odpočinková akcička. Dík všem, co se odvážili vyrazit do tvrdých mrazů. -PA-

Výroba adventních věnců - 15.12.2012

Adventní věnec je jedním ze stále oblíbenějších symbolů blížících se vánoc a proto i náš oddíl si tento rok věnec vyráběl. Jen škoda, že nás nebylo více kvůli nemoci některých členů. Všem se však věnec povedl a doufám, že dodneška zkrášluje Váš domov. -MIHA-

Vánoční na Pevnosti - 21.-23.12. 2012

Rok je zase pryč a je nutné přiznat si to - je nás jako malých myši. Proto - ač nás to velmi mrzí - na Kaménku se už prostě nevejdeme. Tak kde jsme teda byli na Vánoční? Děláte jako byste tam s náma nešli. Šli jsme na Pevnost do Vrchů přece. Cesta docela bez problémů, vlak prázdný a spousta míst k sezení. Pěšky už nechodíme po cestě, vždyť lesem se jde daleko lépe a když vás vítá už vytopený dům - jo to se to hned lépe začíná ta akce. Ze cviku hned pinoc na start, povybalovat věci, nahmátnout večeri a hurá do jídelny. Pátek uběhne jako voda a my najednou ležíme ve spacáku. Ráno trochu zacvičíme, vdechneme snídání a najíždí se hned na program... jaképak zdržování. Na stolech se objevují brambory, mrkve, okurky, vejce, škrabky, nože, mísy, hrnce, u jiných zase nůžky, papíry oranžové, modré, žluté, červené, zelené, další nůžky, lepidla, a támhle u dalších zase ořechy, louskáčky, svíčky, sirky... (autor tohoto článku se nesnaží zabrat co nejvíce místem - pouze popisuje dokonalý chaos který měl svůj pevný řád, nicméně redakce se přesto omlouvá). No z toho všeho nakonec vznikly tři věci - bramborový salát, loďky do lavoru a ozdoby na stromek. A že se to povedlo - no paráda - jen Draci by měli příště přibrat cedítko (jak Pulec správně podotknul). Přesně v čase „Z“ se ukázal na volných stolech vynikající oběd a hned po něm už hry a hry a litaní a hraní a házení a sbírání a popisování a přenášení a... a prostě velká bžunda. Den se ale rychle blížil ke konci a nastal čas naší sváteční večere. Kuchaři už pěkných pár hodin odháněli mlsouny od mísy s řízkou a vyplatilo se to - řízků byla opravdu hromada a druhý den si ještě spousta lidí brala domů co zbylo. No najedli jsme se skoro až k prasknutí.